

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/38/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010796
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813010796.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému S. G. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/, c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 25. júna 2014 odvolanie obžalovaného S. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. apríla 2014, sp. zn. 3T/234/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného S. G. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. apríla 2014, sp. zn. 3T/234/2013, bol obžalovaný S. G. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/, c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

hoci mu to Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna E. J., nar. XX.X.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 4.2.2011, sp. zn. 13P/445/2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.3.2011, je zaviazaný prispievať na jeho výživu s účinnosťou od 1.9.2010 sumou vo výške 50,- eur mesačne, vždy vopred najneskôr do 5-teho dňa v mesiaci, k rukám matky H. J., plneniu tejto povinnosti sa v období od 1.3.2011 do dnešného dňa v Prievidzi a všade tam, kde sa zdržiaval, vyhýba s výnimkou úhrad výživného dňa 20.9.2011 vo výške 100,- eur, 9.1.2012 vo výške 75,- eur, 3.4.2012 vo výške 10,- eur, 25.5.2012 vo výške 10,- eur a 27.8.2012 vo výške 10,- eur, tým, že sa po ukončení pracovného pomeru s podnikateľským subjektom D. T. - STAVBA PLUS, v mesiaci apríl 2008 doposiaľ, nezaevidoval na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza ako uchádzač o zamestnanie, čím si obmedzil možnosti nájsť riadne zamestnanie, uspokojil sa vykonávaním príležitostných prác na základe dohody o vykonaní práce pre subjekt C. R. IVEX, Opatovce nad Nitrou, v období rokov 2011-2013, nebol poberateľom žiadnych dávok, pričom bol Trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza zo dňa 22.9.2010, sp. zn. 1T/239/2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.10.2010, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, čím zostal poškodenej H. J. v období od 1.3.2011 do dnešného dňa dlhovať, s výnimkou uhradeného výživného vo výške 205,- eur, sumu vo výške 1.695,- eur.

Za tento trestný čin bol odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 13 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej 15 dňovej lehote včas podaným odvolaním napadol obžalovaný S. G. pre nesprávnosť výrokov o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu. Domáhal sa uloženia podmieneného trestu s

odôvodnením, že v prípade trestu nespojeného s odňatím slobody by s ním jeho zamestnávateľ uzatvoril pracovný pomer na dobu neurčitú, mal by vyšší príjem a mohol by dlžné výživné splácať po 150 eur mesačne a zároveň sa starať aj o svojho terajšieho maloletého syna, ktorý je na neho veľmi naviazaný. Prokurátora krajskej prokuratúry s poukazom na to, že napadnutý rozsudok je zákonný a správny, navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 22. mája 2014, na verejnom zasadnutí dňa 25. júna 2014 postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného S. G. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli napadnuté odvolaním a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému S. G., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom. Nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. a za použitia § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 13 mesiacov zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného tak, ako na ne poukázal v napadnutom rozsudku okresný súd a tieto dôvody, keďže sú správne, si odvolací súd osvojil a odkazuje na ne. Obžalovaný je osobou so sklonom k páchaniu trestných činov, u ktorého nielen doteraz uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody, ale ani posledné podmienečné odsúdenie nevedli u neho k náprave, keď aj posudzovaný prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/, c/ Tr. zák. spáchal počas skúšobnej doby podmienečného odsúdenia za rovnaký prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/ Tr. zák. Vzhľadom na osobu páchatelia a s prihliadnutím na jeho doterajší život i okolnosti prípadu okresný súd vyvodil správny záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný a že na podmienečný odklad výkonu trestu odňatia slobody vzhľadom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. neboli u obžalovaného splnené zákonné podmienky. Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 4 Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovaného S. G. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, preto v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného S. G. neakceptoval.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného S. G. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.